

Dốc Nhà Bò Đà Lạt

Con đường Đào Duy Từ, con dốc Nhà Bò, đó! Xưa, Bảo Đại từng ở với những con bò...xưa!

Những con bò và Vua đã đi vào quá khứ - một quá khứ không xấu, một quá khứ nên thơ - cho Đà Lạt đẹp mãi?

Bạn có thể nghĩ lại...nhưng Đà Lạt dễ thương vẫn còn một con đường xưa nó là dốc nắng...xưa, nhiều ngày lẳng lẳng mưa sa trời mưa sa...

Tôi nhớ ai đi qua bên lề tôi đứng ngó...Tóc ai bay trong gió con dốc cao ngang vai...

Suối tóc ai có dài, dài theo từng ngày tháng, dài trong thơ lẳng mạn...ai cấm tôi yêu nàng?

Đà Lạt, Dốc Nhà Làng, Dốc Nhà Bò, Dốc...Dốc... Dốc Trời cao trong mơ...Tất cả thành chuyện xưa có ông Vua Bảo Đại...

Những đồi thông nắng trải
Những con bò dễ thương
Chúng ăn cỏ, uống sương
Người ăn sương uống nhớ!

Hàng năm ai làm giỗ nhớ Vua Bảo Đại không? Hàng năm tôi hỏi lòng...Đà Lạt tôi đâu nhỉ?

Dĩ nhiên là giọt lệ tôi lặn về Quê Hương! Một thời xưa vấn vương...mây sương đồi xanh ngát...

Trần Vấn Lệ